

“Με αυτοκίνητο δεν πάμε, πάτερ, στον Παράδεισο”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ἐγὼ σᾶς ἔχω πεῖ ὅτι κάποτε μὲ πλησίασε μία Γερόντισσα ἐκεῖ καὶ λέει:

- Θέλω νὰ ἐξομολογηθῶ.
- Μὰ ἐγὼ δὲν ἐξομολογῶ τοὺς καλογήρους, θὰ ἐξομολογήσω καλογριές;
- Ὅχι, θέλω νὰ πῶ τὸν λογισμό μου, λέει.
- Ἦ, πὲς τὸν λογισμό σου.

Ἀφοῦ εἶπε κι ἐκείνη τὰ βάσανά της -γιατὶ πάντα βάσανα θὰ σοῦ πεῖ, δὲν θὰ σοῦ πεῖ χαρὲς- λέει: «Εἶδα σὰν ἓνα ὄραμα, ὅτι πάνω σ’ ἓνα βουναλάκι καθόντουσαν οἱ

Πατριάρχαι Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. Καὶ λέω:

- Οἱ Πατριάρχαι εἴσαστε;
- Ναί, λένε, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.
- Νά ῥθω κι ἐγὼ ἐκεῖ;
- Ἔλα.
- Ἀπὸ ποῦ νά ῥθω;
- Νά, ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπ' τὸν δρόμο.
- Δὲν βλέπω κανέναν δρόμο.
- Ἐκεῖ εἶναι, ψάξε νὰ τὸν βρεῖς.
- Μά, δὲν βλέπω δρόμο.
- Ψάξε, βρὲ εὐλογημένη, ψάξε καὶ θὰ τὸν βρεῖς.
- Μά, αὐτὸς ὁ δρόμος εἶναι δεκαπέντε πόντους, πῶς θὰ περάσω; Ὅλο ἀγριοπούρναρα καὶ ἀγκάθια. Θὰ σχίσω τὰ φορέματά μου, θὰ ματώσω τὰ ποδάρια μου.
- Ἄ, κι ἐμεῖς ἀπὸ ἐκεῖ περάσαμε καὶ ἤρθαμε ἐδῶ πάνω.»

Τὸ πράγμα θέλει νὰ πεῖ ὅτι διὰ μέσου τῶν θλίψεων, διὰ μέσου τῶν στενοχωριῶν, διὰ μέσου τοῦ αἵματος, ὁ ἄνθρωπος θ' ἀνέβει στὸν οὐρανό. Μὲ ἀμεριμνία καὶ μὲ ἄνεση, μὲ αὐτοκίνητο δὲν πᾶμε, πάτερ, στὸν Παράδεισο. Θὰ δώσεις αἷμα, νὰ πάρεις πνεῦμα.

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ